

Dosar nr.12/J/2015

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTARÂREA nr. 13J

Ședința publică din 1 iulie 2015

Președinte -

Judecător dr. –

Judecător -

Judecător -

Judecător –

Judecător dr. -

Judecător -

Judecător – dr.

Pe rol soluționarea cererii de revizuire a Hotărârii nr.9J din 19.06.2014, pronunțată de Secția pentru judecători în materie disciplinară, formulată de revizuiantul D. D. D. – judecător în cadrul Judecătoriei P..., în contradictoriu cu intimata Inspekția Judiciară.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns Inspekția Judiciară, prin reprezentant - inspector judiciar, judecător P. M. cu delegație pe care o depune la dosar și revizuiantul D. D. – D., personal.

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 021/311.69.01

Web: www.csm1909.ro

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, care învederează că la data de 15.06.2015, revizuiantul D. D. – D. a depus la dosar, prin fax, copia Ordonanței nr...../P/2015 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Structura Centrală și copia Rezoluției nr..../IJ/.../DIJ/2014 din 20 mai 2015, după care, ***Secția acordă cuvântul pe cereri sau excepții prealabile:***

Inspekția judiciară, prin reprezentant, arată că nu are chestiuni prealabile de invocat.

Revizuiantul, personal, depune la dosar o cerere prin care solicită să i se comunice înregistrarea ședinței și notele din caietul grefierului de ședință.

Secția acordă cuvântul pe admisibilitatea cererii de revizuire:

Revizuiantul, personal, consideră că cererea de revizuire îndeplinește condițiile prevăzute de lege, fiind incident motivul de revizuire prevăzut de art.509 alin.(1) pct.5) din Codul de procedură civilă. Arată că, după pronunțarea hotărârii de către instanță, au apărut înscrisuri noi de care instanța nu a avut cunoștință la momentul respectiv, fiind vorba despre o declarație a doamnei procuror A. D., aceasta fiind titularul sesizării pentru sancționarea disciplinară a revizuientului, o rezoluție de clasare a unei sesizări penale, a Direcției Naționale Anticorupție – Structura Centrală, cu privire la o situație similară și două rezoluții ale Inspekției Judiciare pentru fapte sesizate prin noiembrie-decembrie, atunci când judecata se producea în fața Secției.

Astfel, se arată de către revizuiant că Inspecția Judiciară a dispus două rezoluții de clasare pentru fapte identice, pentru care instanța s-a pronunțat în 12 ianuarie 2015, adică faptul că ar fi avut un comportament nedemn atunci când a motivat hotărâri cu privire la situația de fapt și în care a expus un raționament juridic, situație pe care Inspecția Judiciară a calificat-o ca nefiind o atitudine nedemnă. Mai mult, Inspecția Judiciară a stabilit că este obligația judecătorului de a păstra echilibrul armelor, al ședinței în general, de a menține și a asigura oficialitatea ședinței, conducând cu calm și fără părtinire ședința, asigurându-se permanent că este perceput corect, decent, echidistant de către toți participanții la actul de justiție.

De asemenea, mai arată că, pentru fapte identice, la un interval de câteva luni, în situația în care acțiunea disciplinară era pe rolul instanței, Inspecția Judiciară a avut, în două rânduri, soluții diferite față de prima rezoluție, în care a fost vorba și despre participarea procurorului la ședința de judecată, motiv pentru care prima sesizare nu are nici o explicație.

Revizuiantul, personal, arată că cererea este admisibilă, actele noi despre care a făcut vorbire, respectiv sesizările au fost făcute în lunile noiembrie și decembrie 2014, atunci când judecata la fond era pe rolul Secției pentru judecatori în materie disciplinară. Or, și sesizarea penală față de care s-a emis ordonanța de clasare în martie 2015 și celelalte două rezoluții ale Inspecției Judiciare sunt urmare sesizărilor făcute de către același procuror și respectiv de către doamna A. D., în timp ce dosarul disciplinar era pe rolul Secției. Ulterior au fost adoptate cele două rezoluții,

legiuitorul prevăzând cazurile în care, independent de voința sa, aceste acte nu au ajuns în posesia revizuiantului.

Interpelat fiind de către membrii Secției în privința admisibilității cererii, revizuiantul arată că sesizările de care a făcut vorbire reprezintă actele noi, deoarece rezoluțiile puteau fi date peste doi ani, însă Structura Centrală a D.N.A a dat relativ repede soluția, în două luni, făcându-se vorbire de faptul că participarea procurorului este obligatorie. Mai mult decât atât, se arată, referitor la cel care a făcut sesizarea că ar trebui să analizeze dacă nu este o favorizare faptul că nu participă la judecată. Argumentele sunt cele cronologice, arată revizuiantul, și se referă la situația înscrisurilor care fac obiectul cererii de revizuire. Cu privire la declarația doamnei procuror D. A., arată că aceasta a fost făcută în cursul unei proceduri disciplinare, inițiate tot de către procurori împotriva sa, neavând cunoștință de acest fapt, de aceea și legiuitorul a stabilit în cuprinsul textului de lege o astfel de situație.

Inspekția Judiciară prin reprezentant, solicită respingerea cererii de revizuire ca inadmisibilă, arătând că toate înscrisurile la care a făcut trimitere revizuiantul, respectiv cele două rezoluții din data de 22.04.2015 și respectiv 20.05.2015 ale Inspekției Judiciare și Ordonanța nr..../P/2015 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA, au fost întocmite după rămânerea irevocabilă a Hotărârii nr.9J/19.06.2014 a Secției pentru judecători în materie disciplinară. Hotărârea nr.9J/19.06.2014 a avut în vedere abaterile disciplinare prevăzute de lit.c) și t), iar cea prevăzută la

lit.c) a vizat atitudinea șicanatoare, nu participarea sau neparticiparea procurorului în sala de ședință.

Unele dintre prezumțiile care au făcut obiectul rezoluțiilor Inspecției Judiciare au analizat aceste aspecte, ele aparent au fost asemănătoare, însă în fond, substanța, nu era aceeași. Astfel, actele invocate de către revizuiant, sunt într-adevăr acte noi, însă emise după rămânerea irevocabilă a hotărârii.

În ceea ce privește incompatibilitatea inspectorului judiciar care a întocmit acțiunea disciplinară, consideră că aceasta nu reprezintă un motiv de revizuire. Depune la dosar concluzii scrise.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra cauzei de față, reține următoarele:

Constată că prin cererea înregistrată la data de 25.05.2015, revizuiantul D. D. D., judecător în cadrul Judecătoriei P..., a formulat cerere de revizuire împotriva Hotărârii nr.9/J/2014 a Secției pentru judecători în materie disciplinară a Consiliului Superior al Magistraturii, în contradictoriu cu Inspecția Judiciară.

În motivarea cererii revizientul arată că, după pronunțarea hotărârii, au fost descoperite înscrisuri doveditoare reținute de Inspecția Judiciară, precum și înscrisuri care nu au putut fi înfățișate datorită unor împrejurări mai presus de voința sa.

Astfel, după pronunțarea hotărârii de către Secția de judecători, prin rezoluția nr..../IJ/DIJ/2015, Inspecția Judiciară a dispus clasarea sesizării disciplinare formulate de către procurorul A. A. A. de la Parchetul de pe

lângă Judecătoria P... cu motivarea că nu sunt indicii privind săvârșirea vreunor fapte de natură disciplinară din cele prevăzute de art. 99 din Legea nr.303/2004.

Revizuiantul precizează că A. A. a sesizat din nou Inspecția Judiciară pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit.(c) și (t) din Legea nr. 303/2004 cu motivarea că domnul judecător D. D. a dispus într-o cauză citarea procurorului atât la sediul parchetului cât și la parchetul ierahic superior, în mod repetat, deși prezența acestuia nu ar fi fost obligatorie la soluționarea cauzei. Astfel, abaterile disciplinare, atât ca temei de drept cât și de fapt sunt identice cu cele care au făcut obiectul hotărârii supuse revizuirii.

Se susține că acest înscris nu a putut fi prezentat instanțelor de judecată deoarece a fost emis pe 30.04.2015, iar revizuientului i-a fost comunicat la începutul lunii mai 2015, după ce luase sfârșit judecata în cauză, inclusiv contestația în anulare.

De asemenea, se arată în motivarea cererii că un alt înscris, respectiv declarația doamnei procuror D. A. dată la 23.04.2015, în dosarul disciplinar .../IJ/DIJ/2014 al Inspecției Judiciare, demonstrează că doamna procuror a fost prezentă la judecata ce a avut loc în fața secției, în cauza în care a a fost sancționat disciplinar, deși nu avea nici o calitate în cauză, împrejurare din care rezultă ura pe care i-o poartă. Totodată revizuiantul precizează că doamna inspector P. M., titularul acțiunii disciplinare, a făcut obiectul unei cercetări disciplinare, întrucât în cursul judecății a discutat chiar în sediul Consiliului Superior al Magistraturii cu persoana care formulase sesizarea disciplinară împotriva sa, doamna procuror D. A.. În raport de aceste înscrisuri, doamna judecător inspector s-a aflat într-o stare de incompatibilitate, situație pe care

[REDACTED] a ascuns-o instanței de judecată, urmărind alături de procurorii care au făcut sesizarea, sancționarea sa disciplinară.

În susținerea cererii revizuiantului a depus la dosar, în copie, rezoluția nr..../IJ.../DIJ/2015 a Inspecției Judiciare, copia unei sesizări formulate de revizuiant împotriva doamnei inspector P. M., copia unei declarații date de doamna procuror D. A., copia unei plângeri penale formulate de revizuiant, copia rezoluției nr..../IJ.../DIJ/2014 a Inspecției Judiciare, copia ordonanței nr..../P/2015 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație – Direcția Națională Anticorupție.

Cererea de revizuirea fost întemeiată pe dispozițiile prevăzute de art.509 alin.(1) pct.5) Cod procedură civilă.

A fost atașat dosarul 4/J/2014 în care a fost pronunțată Hotărârea nr.9/J/2014 de Secția pentru judecători în materie disciplinară.

Din actele și lucrările dosarului secția reține următoarele:

Prin Hotărârea nr. 9J/19.06.2014 Secția pentru judecători în materie disciplinară a dispus, în temeiul art. 100 lit.b) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, sancționarea domnului judecător D. D. D. cu diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20% pe o perioadă de 3 luni, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit.c) și t) teza a II a raportat la art.99¹ alin.(2) din același act normativ.

În considerentele hotărârii s-a arătat că activitatea desfășurată de către domnul judecător D. D. D., în cauzele analizate, conduce la concluzia că acesta nu a respectat dispoziții elementare de procedură din rațiuni care contravin obligațiilor judecătorilor de a asigura, prin întreaga activitate, supremația

legii, respectarea drepturilor și libertăților persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii, fapte care, raportat la prevederile Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, se circumscriu abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t), iar sub aspectul laturii subiective, vinovăția sa îmbracă forma gravei neglijențe, prevăzută în teza a- II-a a textului de lege menționat anterior.

De asemenea, s-a mai reținut că faptele reținute în sarcina domnului judecător D. D. și confirmate de probele administrate în cauză se înscriu în sfera manifestărilor contrare demnității funcției pe care domnul judecător o deține, fiind de natură a afecta prestigiul justiției.

Astfel, prin atitudinea adoptată în dosarul nr..../.../2013, având ca obiect Legea 82/2012, constând în citarea în mod repetat a doamnei procuror D. R., precum și în înștiințarea parchetelor superioare despre lipsa din instanță a doamnei procuror, domnul judecător D. D. a depășit cadrul legal de desfășurare a procesului penal. Înștiințarea unităților de parchet superioare despre lipsa procurorului de la ședința de judecată nu este o procedură prevăzută de lege, ci a fost aleasă de pârât cu scop de șicană.

S-a mai precizat că prin comportamentul adoptat în exercitarea atribuțiilor de serviciu față de reprezentantul parchetului, domnul judecător D. D. a încălcat dispozițiile art.5 alin.2) lit. (b) și (d) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, ale art. 4 alin.(1) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare raportate la dispozițiile art. 17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

De asemenea, secția a reținut că modalitatea de interpellare a procurorului în ședința de judecată, precum și susținerea unui dialog judecător-procuror fără relevanță juridică, ci doar cu intenția de a evidenția eventualele greșeli de drept material sau procesual ale procurorului se circumscriu laturii obiective ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit c) din Legea nr.303/2004, modificată prin Legea nr.24/2012.

Domnul judecător D. D. D. a formulat recurs împotriva acestei hotărâri, iar prin decizia civilă nr. ... din 12.01.2015, pronunțată în dosarul nr. .../.../2014, Înalta Curte de Casație și Justiție a respins ca nefondat recursul declarat de pârât.

Împotriva acestei hotărâri domnul judecător a formulat contestație în anulare, iar prin decizia civilă nr. ... din 6 aprilie 2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție s-a respins ca nefondată contestația formulată.

Potrivit art. 510 din Codul procedură civilă cererea de revizuire se îndreaptă la instanța care a pronunțat hotărârea a cărei revizuire se cere, iar potrivit art.513 Cod procedură civilă această cerere se soluționează potrivit dispozițiilor procedurale aplicabile judecății finalizate cu hotărârea atacată, dezbaterile fiind limitate la admisibilitatea revizuirii și la faptele pe care se întemeiază.

Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, lege specială în materia răspunderii disciplinare a magistraților, statuează în articolele 44-53 că judecătorii și procurorii răspund disciplinar pentru abaterile de la îndatoririle de serviciu, precum și pentru faptele care afectează prestigiul justiției, în limitele legii, iar procedura de soluționare a acțiunii disciplinare se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă (art.49 alin.7).

Codul de procedură civilă, în articolul 41, prevede că judecătorul care a pronunțat o încheiere interlocutorie sau o hotărâre prin care s-a soluționat cauza nu poate judeca aceeași pricină în apel, recurs, contestație în anulare sau revizuire și nici după trimiterea spre rejudecare.

Art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului prevede că „orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil...”.

Potrivit art. 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului „orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale”.

Art. 20 din Constituția României prevede că în situația în care există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.

Art. 21 din Constituția României statuează posibilitatea persoanei de a se adresa instanțelor judecătorești pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

Din reglementările enunțate anterior rezultă că exercitarea de către o persoană a dreptului de a se adresa justiției nu poate fi îngrădit, accesul liber la justiție garantat de Constituția României și Convenția Europeană a Drepturilor Omului fiind prioritar față de dispozițiile art. 41 și 43 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere faptul că o normă constituțională (art. 20 și 21 din Constituție), în acord cu art. 6 și 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, stabilește preeminența accesului la justiție, existența unei singure instanțe disciplinare de fond creează, în materia revizuirii, cadrul de excepție de la aplicarea art. 41 din Codul de procedură civilă.

O soluție contrară, ar echivala cu încălcarea dreptului la o cale de atac „efectivă”, partea fiind lipsită de posibilitatea de a exercita calea de atac a revizuirii, în condițiile în care aceasta este prevăzută de lege.

Or, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului este în sensul că art. 13 din convenție garantează existența în dreptul intern a unei căi de atac efective, care să împiedice apariția sau continuarea unei încălcări pretinse sau care poate furniza persoanei interesate o măsură de reparație corespunzătoare pentru orice încălcare produsă.

De asemenea, secția subliniază că cea mai importantă garanție procedurală existentă într-un stat de drept este cea a unui proces echitabil. Având în vedere mecanismul de funcționare a statului de drept, conform căruia trebuie asigurat liberul acces la justiție pentru remedierea oricărei încălcări a unui drept sau libertăți fundamentale ori interes legitim, această garanție este considerată esențială, în însuși spiritului Convenției Europene a Drepturilor Omului.

Echitatea este un principiu etic și juridic care stă la baza reglementării tuturor relațiilor sociale în spiritul dreptății, egalității și justiției.

Articolul 16 din Constituția României prevede că cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări.

Aceste garanții implică totodată egalitatea de șanse și egalitatea armelor între cetățenii față de care legea prevede aceleași căi procedurale sau căi de atac, cum este și revizuirea.

Prin urmare, ar fi inechitabil să nu recunoști judecătorului posibilitatea de a ataca cu revizuire hotărârea pronunțată de instanța disciplinară, atâta timp cât legea specială prevede implicit această cale de atac extraordinară, prin completarea cu dispozițiile Codului de procedură civilă.

Față de aceste considerente, Secția pentru judecători în materie disciplinară, ca unică instanță disciplinară în materia răspunderii disciplinare a judecătorilor, constată că în cauză sunt îndeplinite dispozițiile prevăzute de art.510 din Codul de procedură civilă, consecință a aplicării dispozițiilor prevăzute de art. 6 și 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, precum și art. 16, 20 și 21 din Constituția României.

În ceea ce privește admisibilitatea cererii de revizuire în raport de dispozițiile prevăzute de art.509 alin. (1) pct.5) Cod procedură civilă, secția reține că revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul poate fi cerută dacă după darea hotărârii s-au descoperit înscrisuri doveditoare, reținute de partea potrivnică sau care nu au putut fi înfățișate dintr-o împrejurare mai presus de voința părților.

Secția subliniază că nu poate constitui un astfel de înscris cel emis după pronunțarea hotărârii ce se atacă pe această cale, decât dacă înscrisul a existat în materialitatea lui, însă a fost reținut de partea potrivnică sau nu a putut fi înfățișat din împrejurări mai presus de voința părților. Pe de altă parte, în sensul art. 509 alin. (1) pct.5) Cod procedură civilă pentru ca înscrisurile

[REDACTED] [REDACTED]
*să fie doveditoare, este necesar ca ele, dacă ar fi fost cunoscute de instanță cu
ocazia judecării pricinii, să fi putut duce la altă soluție decât cea adoptată.*

Revizuirea nu implica realizarea unui control judiciar, ci determinarea unei noi judecăți, întemeiată pe unele elemente, ce nu au putut forma obiectul judecății ce a condus la pronunțarea hotărârii care face obiectul caii de atac.

În cauza de față, revizuiantul a invocat cu titlu de „înscriș nou”, rezoluția nr..../IJ/.../DIJ/ 22.04.2015 a Inspecției Judiciare, înscriș care privește fapte ce au avut loc în cursul anului 2015.

S-a reținut în conținutul acestei rezoluții că la data de 2.03.2015, a fost înregistrată sesizarea formulată de domnul procuror A. A. D., sesizare în care se arăta că domnul judecător D. D. D. a dispus citarea procurorului atât la sediul Parchetului de pe lângă Judecătoria P..., cât și la sediul parchetului ierarhic superior, în mod repetat, la 20.02.2015, deși prezența acestuia nu era obligatorie la soluționarea dosarului nr. .../.../2015.

S-a mai susținut în aceeași sesizare că judecătorul, după ce a șicanat procurorul, a invalidat cu rea credință toate actele de urmărire penală prin care s-au obținut probe în legătură cu săvârșirea unor fapte de corupție.

De precizat este faptul că cererea înregistrată sub nr. .../.../2015 a avut ca obiect confirmarea ordonanței nr. .../P/2015 prin care s-a dispus autorizarea pe o perioadă de 48 de ore, a măsurii de supraveghere tehnică, constând în interceptarea comunicațiilor și a oricărui tip de comunicare la distanță, purtate pe posturile telefonice mobile indicate în ordonanță.

În motivarea soluției de clasare s-a reținut că fiind vorba de o practică neunitară în ceea ce privește participarea procurorului la judecată în cadrul

acestor proceduri, nu se poate reține că judecătorul a solicitat prezența procurorului în scop de șicană și nici că a încălcat normele procedurale la momentul soluționării dosarului.

Din cele arătate mai sus rezultă că, rezoluția de clasare menționată anterior a avut ca obiect fapte săvârșite la data de 20.02.2015 și nu se referă la faptele pentru care revizuiantul a fost sancționat disciplinar prin Hotărârea nr. 9J/19.06.2014 de Secția pentru judecători în materie disciplinară.

De asemenea, secția reține că această rezoluție a fost emisă după rămânerea irevocabilă a Hotărârii nr. 9J/19.06.2014 a Secției pentru judecători în materie disciplinară și nu exista la momentul pronunțării acestei hotărâri.

În raport de această situație secția apreciază că rezoluția nr..../IJ/.../DIJ/ 22.04.2015 a Inspecției Judiciare nu reprezintă un înscris nou, în sensul cerut de dispozițiile prevăzute de art. 509 alin.(1) pct.5) Cod procedură civilă.

În motivarea scrisă a cererii de revizuire nu se face vorbire de rezoluția nr. .../IJ/.../DIJ/20.05.2015 și de ordonanța nr..../P/2015 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție- Direcția Națională Anticorupție-Secția de combatere a corupției, însă aceste înscrisuri au fost depuse la dosar de revizuiant la data de 15.06.2015. În concluziile orale revizuiantul a arătat că a depus aceste înscrisuri pentru a dovedi ce soluție a fost adoptată într-o altă cauză disciplinară de către Inspecția Judiciară, cu privire la fapte asemănătoare celor pentru care a fost sancționat disciplinar și a faptului că unitatea de parchet care a emis ordonanța nr..../P/2015 a apreciat că necesitatea prezenței sau nu a procurorului

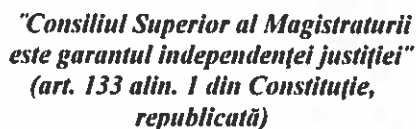
[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
la judecarea cererii de confirmare a ordonanței provizorii este o problemă de interpretare a legii, iar nu de aplicare a acesteia.

Secția constată că și aceste două înscrisuri sunt ulterioare pronunțării hotărârii ce se atacă pe calea revizuirii, și se referă la fapte diferite și ulterioare celor pentru care a fost sancționat disciplinar.

Se mai impune a fi făcută mențiunea că, așa cum rezultă din Hotărârea nr. 9J/19.06.2014 a Secției pentru judecători în materie disciplinară, domnul judecător D. D. a fost sancționat disciplinar pentru săvârșirea a două abateri disciplinare, respectiv, abaterile prevăzute de art. 99 lit. t) teza a II-a și lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește abaterea prevăzută de art. 99 lit. t) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, s-a reținut că întrunește elementele constitutive ale acestei abateri, faptele constând în formularea cu întârziere a cererilor de abținere, în dosarele cu nr. .../.../2013 și .../.../2011, cât și dispunerea de măsuri în cauză (dosarele nr..../.../2013, nr..../.../2013), respectiv încuviințarea de probe (dosarul nr..../.../2012), după formularea orală a cererii de abținere. S-a mai reținut că întrunește elementele constitutive ale aceleiași abateri disciplinare fapta domnului judecător D. D. care a încălcat principiul contradictorialității atunci când nu a pus în discuția părților și a nu dat cuvântul procurorului asupra cererii de amânare a cauzei.

În ceea ce privește abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004, așa cum a fost modificată, s-a reținut că prin

În ceea ce privește împrejurarea că doamna procuror D. A. a arătat în declarația pe care a dat-o în calitate de martor într-o altă cauză disciplinară că a fost prezentă la sediul Consiliului Superior al Magistraturii pentru a-i

însoți pe colegii săi care au fost audiați în calitate de martori în cauza cu nr. 4/J/2014, în care a fost pronunțată Hotărârea nr.9/J/2014 de Secția pentru judecători în materie disciplinară, secția constată că nu se încadrează în dispozițiile prevăzute de art.509 pct. 5) din Codul de procedură civilă.

Nici faptul că revizuiantul a formulat o sesizare împotriva doamnei inspector P. M., în care a arătat că doamna inspector nu a adus la cunoștința secției faptul că este incompatibilă în cauza aflată pe rolul secției, nu se încadrează în dispozițiile prevăzute de art.509 pct. 5) din Codul de procedură civilă.

Situațiile ce se pot încadra în dispozițiile prevăzute de art. 509 pct. 5) din Codul de procedură civilă sunt strict și limitativ prevăzute de lege, neputând fi extinse prin analogie și la alte împrejurări.

În ceea ce privește susținerea revizuientului potrivit căreia sesizările ce au stat la baza adoptării celor două rezoluții de către Inspekția Judiciară și a ordonanței nr..../P/2015 a P.Î.C.C.J.-D.N.A.-Secția de combatere a corupției sunt formulate la o dată anterioară pronunțării Hotărârii nr.9J/19.06.2014 a Secției pentru judecători în materie disciplinară, secția constată că aceasta este neîntemeiată, având în vedere că aceste sesizări au fost formulate la datele de 10.12.2014, 02.03.2015 și 4.03.2015, respectiv ulterior pronunțării hotărârii a cărei revizuire se solicită.

Prin urmare, secția constată că nici unul din înscrisurile invocate în susținerea cererii de revizuire nu au existat anterior pronunțării hotărârii a cărei revizuire se solicită, toate fiind întocmite ulterior pronunțării acestei hotărâri. De asemenea, aceste înscrisuri vizează alte fapte decât cele pentru care

revizuiantul a fost sancționat disciplinar prin hotărârea a cărei revizuire se solicită.

Având în vedere cele arătate mai sus, secția, constată că nu sunt întrunite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 509 pct. 5) din Codul de procedură civilă, motiv pentru care va respinge cererea de revizuire ca inadmisibilă.

Văzând și dispozițiile art.48 și art.49 alin.(2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge cererea de revizuire formulată de revizuiantul D. D., judecător în cadrul Judecătoriei P..., împotriva Hotărârii nr.9J/19.06.2014 a Secției pentru judecători în materie disciplinară, ca inadmisibilă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 1 iulie 2015.

Președinte,

Judecător

Judecător dr.

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător dr.

Judecător

Judecător dr.

